

John Carter Brown
Library
Brown University

KNOWLTON 1960

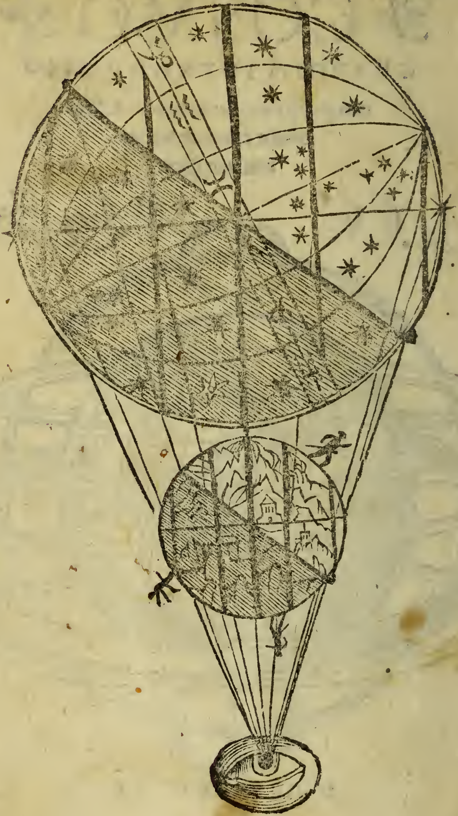
lacks printed leaf

COSMOGRAPHIÆ INTRODVCTIO

cum quibuſdam Geometriæ ac Aſtronomiæ principijs ad eam rem neceſſarijs

MD XXXV.

IN QVO DIFFERAT Geographia à Chorographia.

Caput. I.

GEOGRAPHIA: authore Ptolemęo: imitatio eſt picturę totius patris terrę cognitę cum ijs, quæ ſibi quaſi uniuerſaliter ſunt annexa. Differt autem à Chorographia: nam illa per partes loca reſecat, ſeorſumq́; ſingula et unumquodq; iuxta ſe conſtituit, at fermè oĩa etiam minutiſſima illa, quæ deprehendere poſſimus, deſcribit, ueluti portus, uicos, populos, riuulorum quoq; decurſus et quęcunq; alia illis finitima: ut ſunt, ędificia, domus turres, mœnia, &c. Geographię autem proprium eſt, unam et continuam terrã cum partibus eius præcipuis formula quadam ac picturæ imitatione oſtẽdere, quemadmodum ſe habeat natura et poſitione: eaq́; ſolum in omnino deprehenſibilioribus uerſatur deſcriptionibus, ueluti ſinum & ciuitatum magnarum, gentium quoq; fluuiorum, nec non circa ea, quæ ſecundum ſpeciẽ uniuſcuiuſq; ſunt inſigniora. Porrò finis Chorographicus connexione particulari continetur: ueluti ſi pictor aliquis aurem tantum aut oculum deſignaret pingeretq́;. Geographicus autem contemplatione totius, proportionaliter, ijs qui integrum caput deſcribunt. Nam in pingendi arte ſic fieri ſolet, ut cum corporum ſeu rerum

ſimulachra deſcribuntur: principalium imagines membrorum in primis & neceſſario compaginantur, atque ſub quadam, ſymmetria conſtituuntur, ut ex iuſta diſtantia uiſu poſſint diſcerni, an totum ſeu pars ſint illius, quod pingitur. Haud ſecus fieri contingit geographiæ & chorographiæ: Hæc enim partium orbis figuras & imagines, in minimis etiam ſuis particulis depingit, & adamuſſim repreſentat: ita uero conſiderat & deſcribit integras prouincias, cum ijs, quæ ad uniuerſalem earum formam ſpectant tanquam præcipuas ac primarias orbis terrarum partes, tam magnitudinibus quàm ſymmetrijs ſeu commenſurationibus rite diſpoſitas. Locorum denique ſitus, quos ex regionibus ſeu prouincijs chorographia tractat: neutiquam congruunt ueris eorum poſitionibus, quas in telluris ſuperficie poſſident. Ipſa nanque circa locorum & locandorum qualitatem magis quàm quantitatem uerſatur, quum locorum peculiares ſimilitudines omni modo nititur explicare: ſymmetriæ uero poſitionis, locorum, omnem ferè curam & diligentiæ ſtudium negligit. At geographia quantitatis plus quàm qualitatis conſiderationem ſibi uendicat: in omnibus enim locorum diſtantijs, iuſtam accuratamq; proportionis prouidentiam obſeruare ſtudet: ſimilitudinis uero modicam admodum curam gerit, niſi quantum ad extremas illas magnarum partium, id eſt præfecturarum ſeu prouinciarum circunſcriptiones & figuram attinet: qua de re chorogra-

phia, pro reddendis locorum ſimilitudinibus pingendi peritia haud parum indiget: nemo enim chorographiam exercere commode poterit, niſi pingendi artificio inſtructus. At Geographia huius artificij neutiquam opus habet: per exiles enim punctos, quibus loca ciuitatesq́; ſignificantur, & ipſorum nominum inſcriptiones conatur indicare, & eorum ſitus, atq; totius terrarum orbis figuram. Propterea Chorographia mathematicæ inſtitutionis penè nihil eget: Geographiæ uero mathematicæ ſcientia plurimum eſt neceſſaria. In geographia enim conſiderare oportet totius terræ & figuram & magnitudinem: Deinde qualiter cognitæ ipſius telluris ad eam & inter ſe ſuis locationibus diſponuntur. Dicendum præterea & cognoſcendum eſt, quales & quantæ huiuſmodi partes exiſtunt: & quibus cœleſtibus parallelis ſubijciuntur: ex quibus dierum atq; noctium magnitudines nobis palàm fient: & quæ fixorum ſiderum, in quouis loco ſupra uerticem: & quæ ſupra terram, quæq́; infra eam perpetuo uerſantur: & quæcunq; circa quamuis habitationem noſtra complectimur conſideratione. Quæ cuncta ſublimiſſimæ ac pulcherrimæ ſunt ſpeculationis, quum humanis deprehenſionibus, per mathematicas rationes oſtendi poſſit, quo pacto cœlum ipſum natura ſua ſeſe habeat, quoniam nobis magna ex parte conſpicuum eſſe poteſt, cum nos circum ambiat. Terra autem per imaginem, qua licet certa ſit & maxima, non tamen nos circumambit, neq;

tota ſimul, neq; particulatim ab eiſdem hominibus peragrari poteſt. Hic obiter notandum quod Coſmographiæ ratio Geographiæ uocabulo intelligatur. Coſmographia potius ad Geometriam Aſtronomiamq; ſeſe inclinat. Nam figuræ, climata, magnitudines, & alia huiuſmodi propria, ſine illarum ſcientia deprehendi nequeunt: coeunt tamen, ſuntq; adeo inter ſe connexæ, ut alteram ſine altera, u cunq; traditam mancam eſſe facile conſtare poſſit periculum facientibus: ſed cautior uidetur eſſe ipſa Coſmographia, quod cum certis quibuſdam axiomatibus utatur, certa ſibiq; conſtans manet: Geographia cum ſeculorum decurſu, tum uero multifaria illuſtrium ſcriptorum traditione (ut omnia mortalium opera tempus mutat) nec ſemper conſona ſibi, nec certa eſt: quum præter locorum enumerationem, & hiſtoriam addat, & plerunq; quæ ciuitatum, quæ gentium, nationum, populorum origo fuerit, atq; unde data rebus nomina, tum & illuſtria nonnunquam naturæ ſiue miranda opera indicans, in terræ ſitu multo uberior eſſe ſolet. Coſmographia uero quanquam utriuſq;, cœli inquam & terræ rationem habet, & terrena cum cœleſtibus in unum coniungit: magis tamen id curat, ut quibus terræ extantis partibus, quod cœli ſecundum longitudinem latitudinemq; ſpatium adſit, oſtendat. Nec aliter regiones, oppida, amnes, maria, monteſq; enumerat, quàm ut uel terminos ſtatuat regionum: quæq; exordia, & qui fines ſint, enumeret, uel ſub qua cœleſtis

ſuperficiei parte illa uniuerſa ſint demonſtret: hoc propè unice curans, ut ſub quo cœlo ſita loca, quæ latitudo, quę longitudo, pręterea quę gnomonis umbrarumq́; pro locorum latitudine differentium (unde breuitatis longitudinisq́; dierum ratio manat) diuerſitas ſit intelligatur. Ad hæc quæ locis ſidera uerticalia, quæ in arcton, quæ in auſtrum inclinent, ortusq́; & occaſus eorundem, qui locis diuerſam latitudinem & longitudinem habentibus, uniformes eſſe nequeunt, conſiderat: Interualla, climata, calores & frigora, & ſimpliciter aeris naturam obſeruat.

DE QVIBVSDAM REQVISITIS ad intelligendum Geographiam. Cap. II.

VOlens deguſtare negocium illud, in primis Geographicæ diſciplinæ & Aſtronomiæ principia perquirat, ſphæræ ſcilicet circulos cognoſcendo, quibus tota utitur Geographia: quod ex ſequentibus breuiſſime expediet quiſq́.

Diffinitio prima.

Punctus eſt quid indiuiſibile: uel cuius non eſt aliqua pars, quæ uiſu percipiatur.

Diffinitio ſecunda.

Terminus eſt, quod cuiuſq́ finis eſt.

Diffinitio tertia.

Linea eſt longitudo illatabilis: cuius extrema ſunt

duo puncta, ſi finita intelligatur.

Diffinitio quarta.

Linea recta eſt, quæ ex æquali ſua interiacet ſigna.

Diffinitio quinta.

Lineæ parallelæ, quæ in eodem exiſtentes plano, contactum non admittunt: etiam ſi in infinitum producerentur.

Lineę parallelę

Diffinitio ſexta.

Superficies eſt, quæ longitudinem latitudinemq; tantum habet, cuius extrema quidem ſunt lineæ.

Diffinitio ſeptima.

Superficies plana eſt, quæ ex æquali ſuas interiacet lineas.

Diffinitio octaua.

Angulus planus, eſt duarum linearum in plano ſeſe tangentium: & non in directo iacentium ad alterutram inclinatio.

Diffinitio nona.

Quando autem quæ angulum continent lineæ rectæ fuerunt, rectilineus angulus nuncupatur.

Diffinitio decima.

Cum uero linea recta ſuper rectam conſiſtens lineā utrobiq; angulos æquales ad inuicem fecerit: rectus eſt uterq; æqualium angulorum: & quæ ſuperſtat recta linea, perpendicularis uocatur, ſuper qua ſteterit.

Diffinitio undecima.

Angulus ſphæralis, eſt angulus corporis ſphærici,

& diuiditur ſicut angulus ſuperficialis in rectum & obliquum,&c.

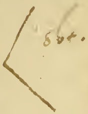
Diffinitio duodecima.

Obtuſus angulus recto maior eſt.

Diffinitio decimatertia.

Acutus uero minor eſt recto.

Diffinitio decimaquarta.

Figura ſub aliquo uel aliquibus terminis comprehenditur.

Diffinitio decimaquinta.

Circulus eſt figura plana,una quidem in orbem ducta linea contenta,quæ circunferentia ac περιφέρεια *appellatur : ad quam ab uno ſigno introrſum medio exiſtante omnes prodeuntes lineæ in ipſiusq́; circuli circunferentiam incidentes ad inuicem ſunt æquales.*

Diffinitio decimaſexta.

Centrum,eſt punctus in medio circuli,à quo omnes lineæ ad circunferentiam ductæ inter ſe ſunt æquales.

Diffinitio decimaſeptima.

Dimetiens circuli eſt recta quędam linea per centrum acta:& ex utraq; parte in circuli circunferentiam terminata,quæ circulum bifariam diſpeſcit.

Diffinitio decimaoctaua.

Semicirculus, eſt figura, quæ ſub dimetiente,& ea, quæ ex ipſa circuli circunferentia ſublata eſt,continetur.

Diffinitio decimanona.

Sectio circuli,eſt figura,quæ ſub recta linea,& cir-

culi circumferentia aut maiore aut minore ſemicirculo continetur.

Diffinitio uigeſima.

Rectilineæ figuræ, ſunt quæ ſub rectis lineis continentur, ut trilateræ, quæ ſub tribus rectis continentur lineis: quatrilateræ, quæ ſub quatuor comprehenduntur rectis lineis, &c.

Diffinitio uigeſimaprima.

Solidum eſt, quod longitudinem, latitudinem & craſſitudinem habet. Solidi uero terminus ſuperficies eſt.

Diffinitio uigeſimaſecunda.

Solidus angulus eſt, qui ſub pluribus duabus planis angulis comprehenditur, non exiſtentibus in eodem plano, ad unum ſignum conſtitutis.

Diffinitio uigeſimatertia.

Sphæra eſt orbis effigies: & à Theodoſio ſic deſcribitur: Sphæra eſt ſolidum quoddam una ſuperficie contentum: in cuius medio ſignum eſt, à quo lineæ omnes ad ſuperficiem eiectæ inter ſe ſunt æquales.

DE FORMA MVNDI AC CIRculis ſphęrę armillaris, ex quibus omnis coſmographię ratio dependet. Cap. III.

Vndus ſiue coſmus, eſt figurę ſphęricę ſiue rotundę, ut in primis uocabuli ſignificatio docet: orbem enim nominant. Pręterq; eam, quòd forma

hęc perfectiſſima ſit, maximeq́, capax: principio ſineq́; carens, quartam eſſe præcipuam rationem exiſtimant: quod niſi eam mundus formam haberet, in ſe uolui non poſſet: id prohibente natura: Vt in corpore, quod angulos habet, conſpici poteſt: quum enim id attollimus, corpus ſine loco uidetur, & locus ſine corpore: quæ duo fieri nequeunt: ob id corpori tam nobili digniſſima & motui circulari accommodiſſima figura eſt attributa: atq; in eius medio ſignum eſt, circa hoc rotundę figurę terra unà cum mari conſiſtens, unamq́; & eandem cum ęquoribus ſuperficiem habens, eodem quo cœlum centro & ipſa permanet, perq́; ipſam ac cœli medium axis extenditur, & circa illam atq; axem ab ortu in occaſum cœlum circumagitur. Cum illo ἀπλανέσι, quę pari celeritate cum polo ſunt per circulos παραλλήλους deferuntur. Terram autem extare ſupra undas, ut pomum natans, aut leuem quempiam ex ligno globum undis innatantem, qui credunt, ualde decipiuntur: Hoc enim modo multa falſa forent, quorum deprenſa ueritas eſt. Terrę ergo ſuperficiem, quę extra undas eminet, ita eminere credamus, ut ex ea & circumfluentibus undis corpus rotundum (ut iam oſtenſum eſt) in ſeſe undiq; recurrens efficiatur. Hactenus ſphęrę mundi rotunditatem ſeu ſphęricitatem ſine ulla circulorum diſtinctione expreſſimus. Proinde de eius axi, polis & circulis maxime, qui ad ſphęrę rationem ſpectabunt, aliquid uel ſuccincte dicendum cenſeo.

QVID SIT AXIS MVNDI.

Axis ſphæræ, eſt dimetiens ipſius, circa quam uoluitur. Ita enim Proclus Diadochus deſcribit: ἄξων τοῦ κόσμου ἐστὶν ἡ διάμετρος αὐτοῦ περὶ ἣν στρέφεται.

QVID POLVS MVNDI.

Poli mundi, qui & uertices et cardines dicuntur: ſunt duo puncta cœli axem terminantia: ita fixa, ut nunquam moueantur: quorum qui Borealis eſt πόλος ἀρκτικὸς, id eſt, urſinus uocatur nunquàm occidens, ſemper conſpicitur: alter ἀνταρκτικὸς, hoc eſt, arctico oppoſitus, qui terræ obiectu à nobis cerni non poteſt: à Græco uerbo πολέω, quod eſt uerto, nomen inditum eſt, qua circa illos mundi ſtructura uertatur. Eadem ratione Virgilius nuncupauit uertices: Hic, inquit, uertex nobis ſemper ſublimis: at illũ Sub pedibus Stix atra uidet, manesq́; profundi. Hoc eſt, ἀντίχθονες, quos è noſtro cœlo quaſi ĩ profundo aere habitãtes deſpicere uidemur. Sunt præterea duo alij poli ĩ ſphæra, qui poli Zodiaci dicuntur arcticũ et antarcticũ circulos deſcribẽtes, de quibus infra.

Polus arcticus.

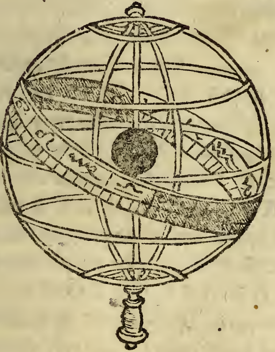

Polus antarcticus.

DE DECEM CIRCVLIS, QVOS *in cœlo aſtrologi imaginantur.*

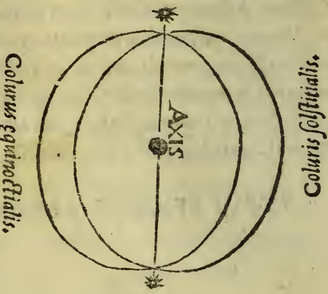
Duplices ſunt circuli in ſphæra: non re uera quidem exiſtentes, ſed imaginabiles: maiores uidelicet, & minores. Maiores, *qui mundum in partes æquales ſecant: uel quibus idem cum mundo centrum eſt:* Minores, *qui orbẽ in parteis inæquales diuidunt.* Maiores: *ſex ab aſtrologis traduntur:* Aequator, Signifer, κόλουροι *duo,* Horizon *& meridianus,* Hos *ordine exequemur.*

TYPVS SPHÆRÆ ARMILLARIS

DE COLVRIS.

Coluri bini ſunt in ſphæra per mundi uertices ducti, quorum alter æquinoctia, alter brumam et ſolſtitium contingit, diuidūtq; quadrantes Zodiaci et æquatoris. Nomen ab imperfectione inditum, ꝙ nunquā integri totiq; nobis exoriatur. Quoniā partes auſtrino polo propinꝗ, ſemper occulte ſub terra deliteſcunt. Gręci κόλουρα *mutila uocant & imperfecta.*

COLVRVS SOLSTITIORVM.

Colurus ſolſtitiorum, eſt circulus per principia cancri & capricorni, per polos ecliptic ę, pariter & polos mundi tranſiens: hic & declinationum circulus dicitur.

COLVRVS ÆQVINOCTIORVM.

Colurus ęquinoctiorum itidem circulus maior eſt, per principia arietis & librę, pariter ac polos mundi trāſiens.

DE AEQVATORE.

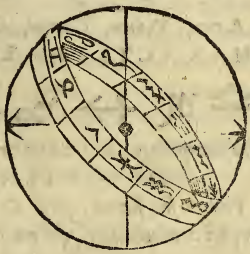
Aequator, quem ęquidialem & ęquinoctialem appellant, eſt circus partes omnes ſpatio ęquo ab utroq; polo di

ſtant. Ita duabus de cauſis nominant: quod & ſub eo, in quacunque parte ſol fuerit, ſemper ęquinoctiū ſit, et quia ſole meante ſub illo, dies noctesq́; pares in oībus terrę oris ſint. Contingit autem æquinoctiū in anno, ſemel in menſe Martio, quādo ſol ingreditur primum minutum Arietis. Iterum menſe Septembri, quando ingreditur Libram: de qua Virgilius: Libra die ſomnoq́; pares ubi fecerit horas, Et medium luci atque umbris iam diuidet orbem.

DE ZODIACO.

Signifer: quem Gręci ab animalium poſitu ζωδιακὸν appellant, eſt circulus maior, ęquatorem in duobus pūctis, qui ſunt principia Arietis & Librę, dirimens, cuius una medietatū ad ſeptentrionem, altera uero ad Auſtrum uergit. In media autē Zodiaci ſi perſpicae (ſolus enim hic circulus latitudinem habet ſedecim partiū, qualium maximus circulus trecentarū ſexaginta) circularis linea eſt, ipſum in duo ęqua partiens, q̄ Græci à defectu ἐκλειπτικὴν uocant, nos Solis uiam quia nunquā ab ea digreditur. Luna autem & cęteri planetarū nūc ſub ea, nunc citra uel ultra exſpacia

Polus arcticus.

Polus antarcticus.

ti uagantur. Fieri autem non poteſt, ut Zodiacus eoſdem habeat polos cum æquatore , ergo eius poli à polis mundi diſtant gradibus .23 minutis primis.30.ferè. Dictus eſt autem hic obliquus circulus, quod æquidiſtantes ad æquales angulos interſecet. Signa, in quæ diuiditur, duodena ſunt : quorum Aries, Taurus, Gemini, uerno, tempori aſcribuntur : Cancer, Leo, Virgo, æſtati: Libra, Scorpio, Sagittarius autumno : Capricornus, Aquarius atq; Piſces hyemi. Quodlibet itaq; ſignum in tricenos gradus, quos & partes nominant aſtrologi: gradum in ſexaginta minuta. Hæc in ſecunda, tertia, quarta, atque id genus ſectiones deinceps diuidunt. Totus ergo circuitus partes trecenas & ſexagenas continet.

CHARACTERES ET NOMINA ſignorum meridionalium.

♈ ♉ ♊ ♋ ♌ ♍

Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo

CHARACTERES ET NOMINA

♎ ♏ ♐ ♑ ♒ ♓

Libra, Scorp. Sagittarius, Capricor. Aquarius, Piſces.

DE FINIENTE.

Finiens ſeu finitor, quem Græci horizonta appellant, eſt circulus maior, qui conſpectam mundi partem

ab inconſpecta

ab inconſpecta dirimit, ac uniuerſam ſphæram in duas æquas partes ſecat. Hic *ſub ęquatore rectus, in alijs latitudinum notis obliquus dicitur.* E*ſt autem, horizon duplex, alter qui ſenſu uſurpatur, alter qui ſola ratione percipitur.* Ergo *ſenſibilis horizon eſt, qui à noſtro uiſu in termino uiſionis circunſcribitur.* Hic *adeo nó amplius duum millium ſtadiorum dimetientem habet.* Q*ui autem ratione percipitur, ad primum mobile pentinet, mundumq; totum in duo ſecat.* Nec *uero per omnem tractum urbem ue: idē horizon eſt: ſed ſenſu idem quadringentis ferè ſtadijs manet.* Q*uo fit, ut dierum longitudo et & clima & apparentiæ omnes euarientur.* Ea *ratione in ſphęrarum deſcriptionem horizon non adhibetur quod reliqui circuli omnes ab ortu ad occaſum circumacto mundo unà rapiuntur.* Hori*zon ſuapte natura quietem amat, eodemq; ſemper ſeruato ſitu: ob id non incommode ſitus eius ab alueo, in quo ſphæra armillaris reuoluitur, intelligi ſolet.* E*t omnium horizontum capitis uertex, polus dicitur.* Nam *tale punctum omniquaq; ab finitore ęquidiſtat.*

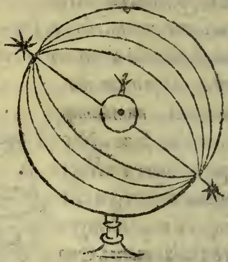
Zenith.

DE MERIDIANO CIRCVLO.

Meridianus, *eſt circulus maior per punctum uerti-*

cus, qui Zenith dicitur, & Polos mundi tranſiens. In quem cum Sol incidit, medios dies, mediasq́; noctes efficit. Hic etiam circulus, immotus in mundo eſt. Niſi circuli huius naturam exacte co gnoueris, haud faci le longitudinum, ur bium'ue diſtãtiam, quam definit intelli gas. Porrò obſerua tione dignum, circu los hos non niſi in ter ortum atq; occa ſum mutari: & ob id eodem temporis momento medios dies, mediasq́; noctes effici illis, qui ſub eodem meridiano uerſantur. Solis exortus tamen propter latitudinis diuerſitatem, non ijdem permanent.

DE QVATVOR CIRCVLIS ſphæræ minoribus.

Minor circulus dicitur, qui ſphærã in portiones inæquales ſecat: uel qui aliud cẽtrũ habet, q̃ mundi centrum.

Arcticus circulus, eſt quem polus Zodiaci ad motum primi mob lis circa polum mundi arcticum deſcribit.

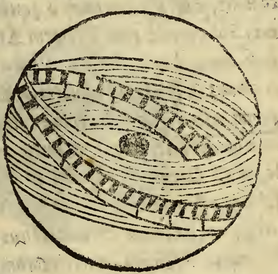
Antarcticus, eſt quem alter polus Zodiaci circa polum mundi antarcticum cauſat atq; deſcribit. Nunci-

pamus autem polum Zodiaci undecunque ab ecliptica æqui diſtantem. Sunt enim poli ecliptice, axis ecliptice extremitates. Et quanta eſt maxima ſolis declinatio (de qua ſupra diximus) tanta eſt poli Zodiaci à polo mundi diſtantia.

„ A. B. axis Zodiaci.
„ A. eſt polus Zodiaci arcticus.
„ B. eſt polus Zodiaci antarcticus.
„ A. C. circulus arct.
„ B. D. eſt circulus antarcticus.

Tropicus Cancri, eſt circulus minor, quẽ Sol in principio Cancri exiſtens ad motum primi mobilis deſcribit. Dicitur etiã tunc ſolſtitium, quod Sol non ultra ad ſeptentrionem procedat. Nomen à conuerſione uſurpat. Nam τροπὴ Græcis mutatio ſeu conuerſio eſt. Inde τροπικὸς quaſi uerſilis. Diſtat ab æquinoctiali gradibus. 23. minutis. 30.

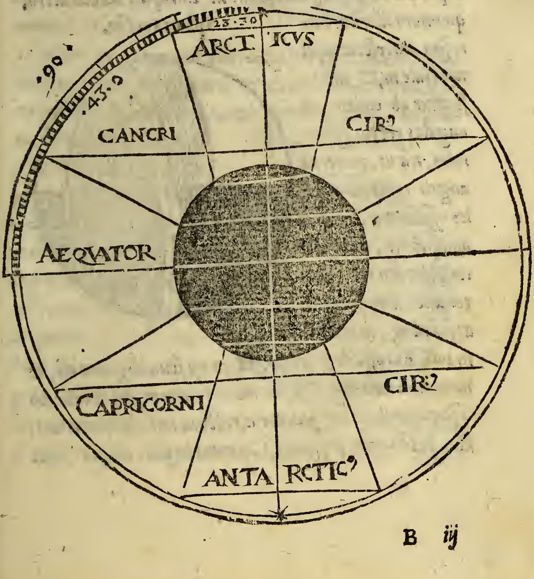
„ A. oſtendit tropic. cancri.
„ B. oſtendit tropicũ capri.

Tropicus Capricorni: qui & Brumalis dicitur, is eſt qui ultimo à ſole deſcribitur uerſus Auſtrum, in quo brumalem reciprocationem facit, diemq́; efficit breuiſſimam & noctem prolixiorem. Fit autem hoc, cum Sol principium Capricorni attingit. Cæterum id tempus Brumam uocant latini ſcriptores.

DE QVINQVE PARALLElorum interuallis. Cap. IIII.

PArallelus, quaſi alternus, à quo lineas æque diſtanteis parallelas uocamus, ideoq́; ſegmenta mundi, quę nos circulos dicimus, Græci παραλλέλους nominant. Quinq; itaq; duntaxat æquidiſtantes circuli ſiue παραλλέλοι in ſphęra deſcribi ſolent, quod tamen non eo ualet, quaſi ij ſoli in mundo ęquidiſtantes ſint, quippe cum Sol quotidie ęquidiſtantem Aequatori circulũ (quod ſenſu animaduerti licet) mundi rotatu peragat. Non tamẽ hi omnes in ſphæram adhibentur, quia non adeo utiles ad prima Aſtrologiæ rudimenta exiſtimati ſunt. Quinq; uero æquidiſtantes circuli, ob certa compendia, quæ Aſtrologiæ & Geographiæ tyronibus afferunt, optimo iure in ſphæram ſunt adhibiti, ſcilicet. Septentrionalis, Solſtitialis, Aequator, Brumalis & antarcticus. Cum autem circulus maior in ſphæra ſit trecentorum & ſexaginta graduum: & quadrans nonaginta: manifeſtum eſt, æquinoctialẽ à polis mundi. 90. gradibus diſtare: quæ eſt quarta

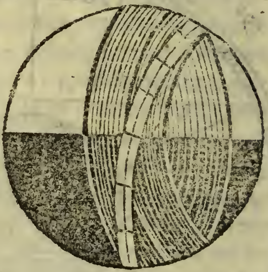
pars circuli. Si rurſus à gradibus. 90. ſubtraxeris gradus. 23. minuta. 30. (quæ eſt maxima ſolis declinatio, ſeu quod idem eſt, diſtantia tropicorum ab æquinoctiali) qui remanent gradus. 66. minuta. 30. manifeſtát diſtantiam tropicorũ à polis mundi, et per conſequens circulorũ polariũ ab ęquinoctiali. Rurſus *ſi à grad 66. minu. 30. maximã tropicorum diſtantiam ab æquinoctiali ſubtraxero, relinquetur quantitas interſtitij. 43. grad. inter tropicum* Cancri *& circulũ arcticum: & eadem diſtantia eſt inter tropicum* Capricorni *& circulum antarcticum.*

DE DVPLICI DISSECTIONE *mundi ac eius motu.* Cap. V.

H*Actenus ſphæræ mundiq; rotunditatem et circulorum diuiſionem tractauimus. Reliquum eſt, ut de motu ac duplici eius partitione agamus. Mundus itaq; bifariam diuiditur, ſecundum accidens, et ſecundum ſubſtantiam. Primo ſecundum accidens in ſphæram rectam et obliquam. Sphęram rectam uocamus, ubi uterq; polus horizonta contingit, et ęquator ſupra caput apparet, ut in longo tractu Aphricæ ac Aſiæ, nunquam in Europa. Recta dicta, quoniam illorum horizon interſecat ęquinoctialem, & interſecatur ab eodem ad angulos rectos ſphęrales, ita ut quaterni anguli recti ac ęquales efficiantur. Sphęra obliqua eſt, dum alter polorum uiſui patet, alter uero ſemper deprimitur, ut nobis in tota Europa degentibus. Id quoq; ſcitu dignum eſt, ne nominum uarietas obſit, ne modo ſphęram, ſed et orbē, horizonta, finitorē aut finientem, rectum aut obliquum dici. Hoc pacto enim loquimur, Germani in orbe aliquo ſunt*

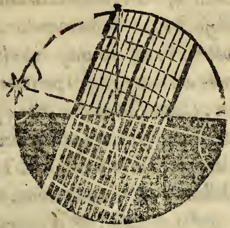
Sphæra recta.

ſinitorem; ſphæram, aut mundum obliquum habent.

Nomen ſumptum eſt ob obliquo inceſſu ſiderum. Solis enim globus obliquo tranſitu per aera fertur ab ortu in occaſum, uel quod illorum horizon interſecat æquinoctialē, et interſecatur ab eodem ad angulos impares et obliquos.

Sphæra obliqua.

Mundus iterum in duo diuiditur ſecundum eſſentiam, in ętheream regionem & elementarem. Elementaris quidem alterationi continuę peruia exiſtens, in quatuor diuiditur, ſcilicet in terram, aquam aerem & ignem. Eſt enim terra tanquam mundi centrum in medio omnium ſita, circa quam aqua: circa aquā aer: circa aerem ignis illic purus & non turbidus, orbem lunæ attingens. Omnia etiam præter terram mobilia exiſtunt: quæ ut centrum ponderoſitate ſui magnum extremorum motum æqua

Regio elementaris.

liter ſugiens rotundę ſphęrę medium poſſidet.

Circa elementarem quidem regionem ætherea regio lucida à uariatione omni ſua immutabili eſſentia immunis exiſtens, motu continuo circulariter incedit: & hæc à philoſophis quinta nuncupatur eſſentia: cuius decem ſunt orbes. In infimo itaq; orbe luna radijs ſolis accenſa uelociore ambitu ſigniferi partes. 28. ferè dierum ſpatio luſtrat. Deinde Mercurij ſtella ſigniferi ambitum peragit trecenis ſexagintaquinq; diebus, ab Sole nunquam abſiſtens partibus. 28. longius. Tertius orbis ſecum rapit ſtellam Veneris, quæ etiam, non niſi certo breuiq; à Sole ſpatio abſcedit: & cognomina mutat, antecedens eum ac inſequens. Quando Solem antecedit, aut ante eum oritur, Lucifer aut φωσφόρος nuncupatur: ἕσπερος aut ueſper, quando Solem inſequitur, atq; poſt eum occidit. Eandem uocem Virgilius uſurpat, eo loco: Venit Heſperus, ite capellæ: id eſt, cerni incipit, non oritur. Nam Heſperus nunquam in oriente conſpicatur, ſicuti nec Lucifer in occidente. Eius orbis anni ferè ſpatio circumagitur, ab Sole nunquam abſiſtens partibus ſex atq; quadraginta longius. Nunc medio ſpatio Solis globum conſtanti inceſſu aduerſus decimi orbis celeritatem niti uidemur, & complet curſum ſuum ſub ecliptica in ſpatio unius anni, quod ſpatium eſt trecentum ſexaginta quinq; ferè dierum cum quarta diei parte. Quintus orbis cum infixo ſydere Martis ſigniferi ambitum ab occaſu in ortum luſtrat duobus annis. Sextus

Iouis ſtellæ eſt : circumagitur annis duodenis. Septi-mus proximusq́; firmamento Saturni ſydus circumagit, & omnes Zodiaci partes annis tricenis ab occaſu in or-tum metitur. Octauus orbis firmamentum eſt, ſuo ambitu Saturni orbem comprehendens. In eo omnes, quas cernimus, ſtellæ, præter ſeptem iam enumeratas : quæ erroneę ſunt, continentur. Et mouetur triplici mo-tu : Primo ab ortu in occaſum uelocitate extremi orbis. Secundo obliquo inceſſu ab occaſu in exortum uirtute noni. Præter iſtos tertium ac proprium ſibi uendicat, quem acceſſus & receſſus motum, aut trepidationis nun-cupauere. Hic ab æquinoctiorum rectis in octauo orbe, circa æquinoctia noni fit. Nonus orbis inter extre-mum octauumq́; medius ab exortu in occaſum quotidie cum decimo uoluitur. Præter hunc alium habet pro-prium peculiaremq́; ſibi, quo obliquo tranſitu ab occa-ſu in exortum tendit. Hic inceſſus. 49000. annorum ſpatio perficitur : quod tempus Platonici uel magni anni nomen uſurpat. Eſt enim hic annus interuallum, quo ſydera omnia ad eundem redeunt ſitum : quod eo tem-pore fieri credunt. Decimus extremusq́; orbis, omnia ſecum rapiens ab exortu in occaſum uoluitur : curſumq́; uicenis quaternis horis peragit. Eo impetu omnia, quæ in mundo ſunt, quotidie oriuntur & occidunt, præter terræ σφαίρας orbis centrum, quæ moles ſuapte na-tura quietem amat : hic Lunę, Mercurij, Veneris, So-lis, Martis, Iouis, Saturni cœliq́; ſydera intra diei no-

ctiſq; ſpatium arcumagit. Supra hunc extremum mundi ambitum: quem Aſtrologi primum dicunt: Empyreum cœlum eſſe aiunt. Id haud prætereundum, ſupra octauum orbem ſiue firmamentum nullas ſtellas aut ſydera eſſe.

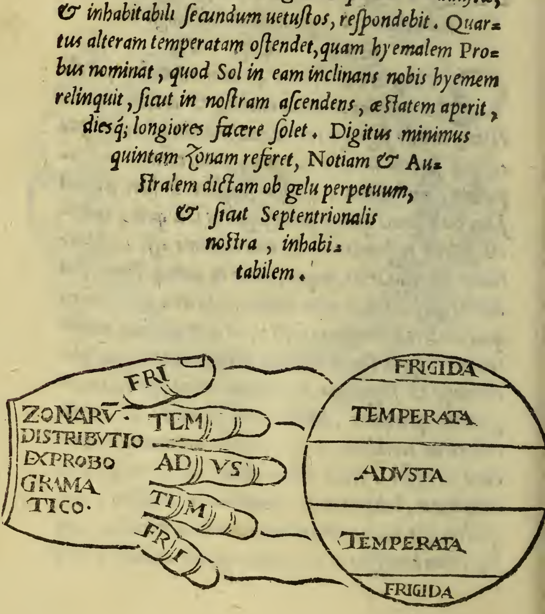
Nomina & characteres Planetarum.

♄	♃	♂	☉	♀	☿	☽
Saturnus,	Iuppiter,	Mars,	Sol,	Venus,	Mercurius,	Luna.

DE QVINQVE ZONIS, TERRAM *habitabilem ab ægre habitabili diſtinguentibus.* Cap. VI.

QVinq; in cœlo zonas quatuor minoribus parallelis tropicis uidelicet duobus, & arctico antarcticoq; circulo ſegregari recte mathematici aſſerunt: totidemq́; faſcias in uniuerſa terra, quam rotundam ſupponunt, conſtituunt. Strabo ſimiliter in libri ſecundi fine, cœli zonas quinq; ponit, quibus illæ quinq; in terris faſciæ reſpondeant, & eius nominis eſſe ait Martianus lib.vi. Orbis, *inquit, terræ in quinq; zonas, ſiue melius faſcias dico pro rerum diuerſitate: diſcernitur: quarum tres intemperies multa, ob contrariorum nimietatem relegauit: nam duæ axi utrinq; confines, algore immenſo & frigoribus, deſertionis cauſas, pruinis mergentibus præbuere.* Media *uero flammis & anhelis ardoribus torridata, propinquantes animantium comburit acceſſus.* Aliæ *autem duæ, uitalis auræ halitu temperatæ, habitationem animalibus indulſerunt: quæ quidem per totius rotunditatem telluris incurvæ, tam ſupernum hemiſphærium, quàm inferius ambiunt.* Zo-

narum diſcrimen belle Probus grammaticus, ait, è manu accipi poſſe, ſi læuam contra ora noſtra in ortum ſolis uerſa digitis expanſis introſpeximus: ut ubi pollex eſt, ibi Zonam eſſe arcticam, quæ & ſeptentrionalis uocatur, intelligamus nimio rigore inhabitabilem. Pollici proximo digito temperatam noſtram, quam æſtiualem nominant, indicari. Vt medius digitus æquinoctiali aduſtæ, & inhabitabili ſecundum uetuſtos, reſpondebit. Quartus alteram temperatam oſtendet, quam hyemalem Probus nominat, quod Sol in eam inclinans nobis hyemem relinquit, ſicut in noſtram aſcendens, æſtatem aperit, dieſq; longiores facere ſolet. Digitus minimus quintam Zonam referet, Notiam & Auſtralem dictam ob gelu perpetuum, & ſicut Septentrionalis noſtra, inhabitabilem.

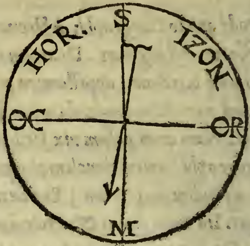
QVÆ MVNDI PARTES DEXTRÆ ac ſiniſtræ appellentur. Cap. VII.

NOn eodē modo Geographi, Aſtronomi, et Poetæ horizontem diſtinguunt. Dextram enim mundi plagam aſtronomi occiduam appellant: eo ꝙ aſtronomus pectus magis ad meridiem uergit, ubi uelociſſimus ſtellarum curſus eſt: Nam circa polum uix ſtellę moueri percipiuntur. Geographi Septentrionalem plagam reſpicientes (ubi poli altitudinem quęrunt) Eoa dextram mundi partem occupet. Ita enim globis & Ptolemæi tabulis terra depingitur. De poetarum plagis plura recita Lucanus, ubi ſcribit de Arabibus uenientibus Romam in auxilium Pompeio: Ignotum uobis Arabes ueniſtis in orbem, Vmbras mirati nemorum non ire ſiniſtras. Quoniam in partibus ſuis quandoꝗ erant illis umbrę dextrę, id eſt, Septentrionales: quandoque ſiniſtrę, ſiue meridionales, quandoꝗ perpendiculares, quandoꝗ orientales quandoꝗ occidentales: ſed quando uenerunt Romam, repente mutatas umbras eſſe ait Lucanus.

SEPTENTRIO.

Dextra Poetarum.

OCCASVS.
Siniſtra Coſmographorum.
Dextra Aſtronomorum.

ORTVS.
Dextra Coſmographorum.
Siniſtra Aſtronomorum.

Siniſtra Poetarum.

MERIDIES.

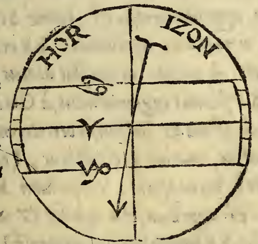
DE QVATVOR MVNDI RE*gionibus, ſiue plagis.* Cap. VIII.

M*Vndus iterum in quatuor partes ſiue cardines diuiditur, quos ſecundo libro* Gellius *cœli limites ſiue regiones appellat.* Sunt *autem,* Ortus, Occaſus, Meridies, & Septentrio. Vnde Sol *oritur,* Criens *nuncupatur, aut* Ortus *: quò demergitur,* Occidens, *uel* Occaſus *: qua decurrit,* Meridies *: ab aduerſa parte,* Septentrio. In *hoc diuerſi tantum, quod meridies &* Septentrio *perſtant, ſuntq; immobiles :* Ortus *uero &* Occaſus *nunquam eodem modo ſe habent, propter ſem-*

piternam Solis in gradibus ſignorum per aſcenſum & deſcenſum mutationem. Hinc Eratoſthenes (ut Varro libro de re ruſtica primo ait) orbem in duas partes maxime ſecundum naturam diuiſit, ad meridiem uerſus, & ad Septentriones. A latere igitur cœli, in quo ſupra horizontem Sol aſcendit, ortum, in quo ſe mergit, occaſum accipimus: qui licet eadem in parte, id eſt, in ſpatio, quod inter tropicos eſt, ſemper ſint, tamen quia nunquam contingit ſolem illinc oriri hodie, unde heri oriebatur: nec è regione pari modo occidere. Sed aliquando ęquinoctialis oriens dicitur, cum in circulo currit, qui appellatur ἰσονύκτιος, aut σημερινὸς, aut Solſtitialis oriens, aut Brumalis, quæ ſunt θεριναὶ τροπαὶ καὶ χειμεριναί. Similiter enim fit occaſus eius aut æquinoctialis, aut Solſtitialis, aut Brumalis.

SEPTENTRIO.

Occaſus ſolſtitialis.
Occaſus ęq.
Occaſus brumalis.

Ortus ſolſt.
Ortus ęquinoctialis.
Ortus bru.

MERIDIES.

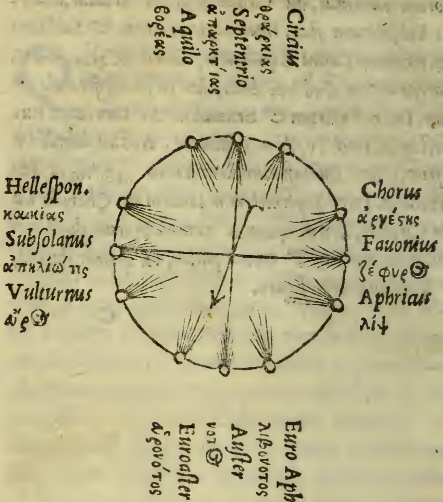
DE VENTIS, QVIBVS PRISCI *nauicularij fuerunt uſi & mundi partibus, ex quibus ſpirant.* Cap. IX.

QVoniam uentorum cognitio nonnihil momenti, immo magnam utilitatem ad Coſmographiam habere dinoſcitur: ideo quędam de ipſis & diſtinctione eorum trademus. In præcedenti igitur capite oſtenſum eſt, ſolem habere triplicem ortum & occaſum ſecundum binos tropicos & æquatorem: uidelicet æſtiualem, æquinoctialem, & hyemalem: & meridiei ſimiliterq́; ipſius Septentrionis utrinque aſſignemus latera: his enim ſingulis proprij uenti correſpondent, qui ab illis partibus flant. Veteres itaque nautæ duodecim præcipue uentorum nomina literarum memoria celebrarunt. In meridie quidem Auſtrum Latini ponunt, Græci νότον, *quoniam nebuloſus eſt, atq; humectus:* νοτὶς *enim Græce humor nominatur: ex diametro aut oppoſito uentus eſt, latine Septentrionarius, Grece* ἀπαρκτίας *appellatus. Ex ortu æquinoctiali: hoc eſt, ab oriente uerno flat uentus, à Romanis nauticis Subſolanus cognominatus, à Grecis* ἀπηλιώτης. *Sed qui ab ęſtiua & Solſtitiali orientis meta uenit, latine helleſpontius,* καικίας *grçce dicitur, Tertius uentus qui ab oriente hyberno ſpirat: Vulturnum Romani uocant, Græci* εὖρον *appellant, His oppoſiti & contrarij ſunt alij tres occidui. Ex brumali occaſu uenientē Latini Aphri*

cum

cum Græci λύβα appellant. Ab occaſu ſolſticiali flantem Latini Chorum, Græci, ἀργέστην uocant. Medius illorum Fauonius, qui Græce ζέφυρος uocatur, aduerſus Subſolanum flat. Inter Septentrionem & Solſticialem exortum Latini Aquilonem, Græci βορέαν locant. Boreas autem ἀπὸ τοῦ βοᾶν, hoc eſt, à uociferando dicitur. Inter Auſtrum & Brumalem exortum latini Euroaſtum, Græci ἐυρόνοτον ponunt. Auſtro deinde & Africo, Latini Euroafricum, Græci uero λυβόνοτον interponunt. Inter Septentrionem tandem & Chorum Latini Circium, Græci θρασκίαν ponunt. Horum duodecim uentorum nomina & mundi partes, ex quibus ſpirant, in ſubiecta patent figura.

SEPTENTRIO.

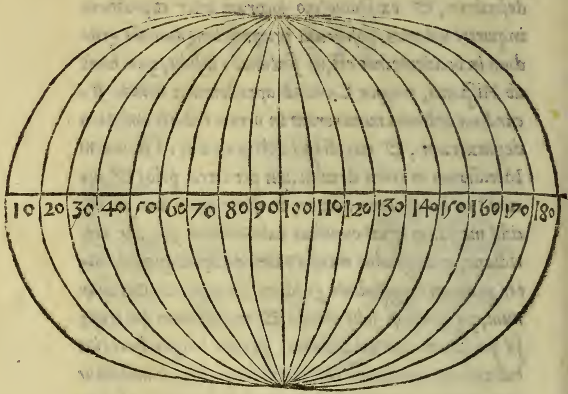
MERIDIES.

DE LONGITVDINE TERRÆ *locorumq;.* Cap. X.

LOngitudo loci ſiue habitationis eſt Æquatoris, uel ſibi æquidiſtantis circuli ſegmentum meridiano loci

eiuſdem & fortunatarum inſularum meridiano com-prehenſum. Quia ueteres Geographi ſuperficiem terræ deſcribere, & ex ſtadiaſmo locorum inter capedinem inquirere uolentes, poſuerunt primum longitudinis gradum in occidente: hoc eſt, in fortunatis inſulis, quæ nunc ab Hiſpanis, magnæ Canariæ appellantur: deinde ſecundum ordinem numerorum in ortum telluris ambitum depinxerunt, & meridianis deſtinxerunt. Eſt autem Meridianus in terra circulus, qui per terræ polos & locum tuæ habitationis ducitur, in quem enim cum ſol incidit meridiem efficit omnibus habitantibus ſub illo meridiano, unde gradus menſurantes arcum æquatoris inter primum longitudinis gradum, ſeu primum meridianum, qui occaſum ſolis claudit, & meridianum qui tranſit per locum tuæ habitationis, gradus longitudinis tuæ habitationis uocantur. Meridiani itaq; ſemper mutantur cum ab ortu in occaſum, & econtra progreditur, ad Auſtrum uero Boream'ue quantumuis progreditur ſemper idem meridianus ſeruatur, prout manifeſtiſſime cernitur in figura ſequenti.

POLVS ARCTICVS.

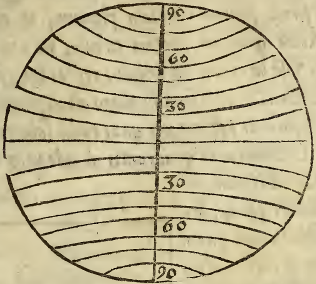
POLVS ANTARCTICVS.

De latitudine terræ. Cap. XI.

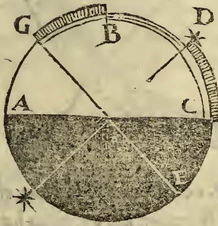
LAtitudo terræ uel habitationis, eſt arcus meridiani inter æquatorem & Zenith capitis interceptus. Zenith, eſt punctus qui nobis ſupra uerticem capitis eminet. Porrò latitudo terræ ſemper æqualis eſt altitudini ſeu eleuationi poli ſupra Horizontem : quadam tamen ratione inter ſe differunt. Nam eleuatio ſiue alti=

tudo poli, eſt arcus meridiani inter polum mundi & horizontem interceptus. Latitudo uero loci, eſt arcus meridiani inter Zenith capitum et ęquatoris circulum contentus, ut apparet i pręſenti figura.

POLVS ARCTICVS.

POLVS ANTARCTICVS.

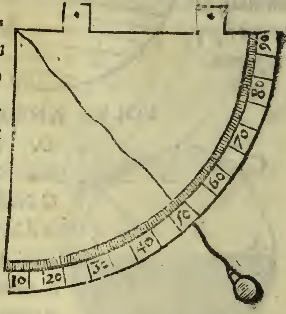

D. Polus arcticus
B. Zenith capitis
G.H. Æquinoctialis
A.C. Horizon
D.C. Altitudo poli
B. G. Diſtantia Zenith ab æquinoctiali, ſiue latitudo terræ.

QVOMODO LATITVDO REGIOnis ſiue altitudo poli per quadrantem, omni die totius anni ſit obſeruanda.

Cap. XII.

SI igitur altitudinem poli ſupra horizontem ſiue latitudinem regionis obſeruare uolueris: prius ex metallo, puta cupro aut auricalco, uel ex ligno duro, ſolido ac firmo fabrica tabulam planam, in cuius ſuperficie deſcribe quartam partem circuli, ita: ut ſemidiametri duo ſeſe in centro ad angulos rectos interſecant: per. II. Euclidis. Deinde ſemidiametro alteri pinnulas ex æquali perforatas appone, per quas radij ſolares poſſint dimitti. Limbum uero quadrantis diuide in. 90. gradus. hoc modo. Primum in 3. partes ęquas, ſecundo iterum quamlibet in tres. Tertio quamlibet in duas. Demum quamlibet in quinq;, et partitus eſt quadrans in 90 partes ęquales. Deniq; fige in centrum perpendiculũ, & appone numeros à leua in dextram de. 10. in. 10. & paratus eſt quadrans, quantum ad hoc negotium attinet, huius hæc eſt figura.

VSVS QVADRANTIS.

Obijce leuam quadrantis pinnulam ipſi ſoli radianti, precaſe quando tangit meridianum, demiſſo libere per-

pendiculo, deinde leua paulatim aut deprime quadrantem, donec radius ſolaris pertranſeat ſubtiliora pinnularum foramina. Quo facto ſupputa gradus limbi ab numerorum initio, ad filum ipſum ſiue perpendiculum: nam tanta erit Solis ſuper horizontem altitudo: quam ſerua. Deinde quęre ſignum & gradum Zodiaci in quo mouetur Sol eodem die, ex Ephemeridibus, uel ex aliquo inſtrumento. Quod ſi Sol in ſeptentrionali quopiam ſigno inuentus fuerit, declinationem eius ab æquinoctiali ex ſequenti tabula cognoſce, quam à Solis altitudine meridiana ſurripe & patebit eleuatio æquatoris. Quæ rurſus à. 90. gradibus ſublata latitudinem tuæ regionis ſiue eleuationem poli relinquit. Quod ſi Sol per meridionale graditur ſignum, declinationem Solis ex tabula inuentam altitudini meridianæ adde, & prodibit eleuatio æquatoris, Quæ: ut iam dictum eſt, à. 90. reiecta, latitudinem regionis ſiue eleuationem poli manifeſtabit.

VSVS TABVLÆ.

Cognito loco ſolis, eius declinationem ab æquinoctiali ſic inuenies. Quęre ſignum in quo Sol eſt dato die in capite uel in pede tabulæ. Si in capite tabulæ fuerit inuentum: quęre gradum eiuſdem in linea deſcendenti aut in linea aſcendenti, ſi ſolis ſignum in calce tabulæ eiuſdem repertum fuerit. Numerus igitur graduum & minutorum, quem in angulo communi inuenituro, erit declinatio Solis quęſita.

Tabula declinationis Solis per omnes gra. Eclipticæ.

	Aries	*Taurus*	*Gemini*	*Sig.*	*Septen.*
	Libra	*Scorpi.*	*Sagit*	*Sig.*	*Merid.*
S.	S. M.	S.M.	S.M.	S.	
0	0.0	12.16	20.38	30	
1	0.26	12.37	20.40	29	
2	0.52	12.58	21.0	28	
3	1.18	13.19	21.11	7	
4	1.44	13.40	21.21	26	
5	2.10	14.0	21.31	25	
6	2.36	14.20	21.40	24	
7	3.2	14.40	21.49	23	
8	3.28	14.59	21.58	22	
9	3.53	15.18	22.6	21	
10	2.19	15.37	22.14	20	
11	4.45	15.55	22.21	19	
12	5.10	16.13	22.28	18	
13	5.35	16.31	22.35	17	
14	6.0	16.48	22.41	16	
15	6.25	17.5	22.47	15	
16	6.50	17.22	22.52	4	
17	7.15	17.38	22.57	1	
18	7.39	17.54	23.2	12	
19	8.3	18.10	23.7	11	
20	8.27	18.25	23.11	10	
21	8.51	18.40	23.15	9	
22	9.15	18.55	23.18	8	
23	9.39	19.9	23.21	7	
24	10.2	19.23	23.23	6	
25	10.2	19.36	23.25	5	
26	10.48	19.49	23.27	4	
27	11.10	20.2	23.28	3	
28	11.32	20.14	23.29	2	
29	11.54	20.26	23.30	1	
30	12.16	20.38	23.30	0	
	Virgo	*Leo*	*Cancer.*	*Sig.*	*Septent.*
	Piſces	*Aquar*	*Capric.*	*Sig.*	*Meridio.*

In exemplari ſupputatione rem intellectu faciliorem reddemus. Ponatur quod ſolis altitudo meridiana ſit. 61. grad. 23. mi. gradus ſolis in quo dato die mouetur ſit. 6. leonis. Declinatio eius ab æquinoctiali circulo eſt. 19. grad. 23. mi. ſeptentrionalis. Subtrahæ igitur. 19. grad. 23. mi. ab altitudine ſolis meridiana. 61. grad. 23. mi. & remanet eleuatio ęquatoris in circulo meridiano. 42. grad. Ea dempta ex quadrante, hoc eſt, ex. 90. grad. remanebunt. 48. grad. quæſita regionis latitudo.

DE LONGITVDINE REgionum Oppidorum, Locorum'ue inueſtiganda. Cap. XIII.

LOngitudinem regionum aut ciuitatum ſic inuenies. Conſidera per tabulas Eclipſum alicuius notę longitudinis initium Eclipſis lunaris, & in alio oppido cuius longitudo tibi ignota fuerit, obſerua horam & eius minutum ad principium eiuſdem Eclipſis. Quod ſi initium Eclipſis ex tabulis oppidi notæ ſupputatum, & principium eiuſdem, oppidi ignotę longitudinis in horis & minutis concordauerint, ambo oppida eandem habent longitudinem, & ſunt ſub uno meridiano, ita quòd inter ipſa nulla eſt diſtantia longitudinis. Si autem initium eclipſis lunæ per Aſtrolabium obſeruatum fuerit plus in horis & minutis quàm initium per tabulas computatum aut contra, ea oppida diuerſos habent meridianos, &

diuerſam longitudinem. Quam ſic cognoſces, ſubtrahe numerum horarum & minutorum minorem à maiori, et id quod remanſerit, dicitur differentia temporis unius oppidi ab alio. Acape igitur pro qualibet hora. 15. gradus, & pro quibuslibet quatuor minutis temporis. 1 gradum, & pro quolibet minuto temporis. 15. minuta gradus. Tandem adde gradus gradibus, & minuta minutis, & collectum, longitudinem oppidorum propoſitorum indicabit. Inde etiam liquet, quòd duo loca quibus idem lunaris defectus, eodem conſpicitur tempore ſub uno exiſtunt meridiano. Et locorum duorum quibus idem lunæ defectus ante meridiem, diuerſo uidebitur tempore, orientaliorem eſſe eum cuius tempus defectus ante meridianum minus extiterit. Et duorum locorum quibus idem lunæ defectus poſt meridiem, diuerſo uidebitur tempore, eum rurſus eſſe orientaliorem, cuius tempus poſt meridianum quo luna deficit maius fuerit. Et ſi lunæ deliquium uni duorum locorum contigerit in meridie, alteri uero ante meridiem uideri, ille locus erit orientalior, cui deliquium lunæ in meridie uidebitur. At ubi lunæ defectus, uni duorum locorum in meridie, alteri poſt meridium conſpicietur: ergo ille locus orientalis exiſtit, cui lunæ deliquium poſt meridiem uidetur. Similiter lunæ deliquio conſpecto, apud unum duorum locorum. Poſt meridiem, apud alterum uero ante meridiem ille rurſus orientalis exiſtit, qui lunarem defectum poſt meridiem intuetur.

Vt Arbilis urbs Aſſyriæ orientem uerſus, habuit Eclipſim lunæ hora quinta, quando Carthago occidentem uerſus hora ſecunda. Tribus ergo horis diſtant, gradibus.45.authore Ptolemæo lib.1.cap.4. Qua autem uia locorum ſitus in longitudine & latitudine deprehendantur Ptolemęus obſcuris quibuſdam tetigit uerbis lib.1.cap.2.

DE PARTIBVS TERRÆ ET EArum longitudine ac latitudine. Cap. XIIII.

TOta terra Ptolemæo cognita habet latitudinem 80.graduum, longitudinem uero.180. hanc quoq; terminari dixit à quatuor orbis partibus terra incognita, quamuis pleriſq; in locis Oceano intercepta, uidelicet ab ortu ſolis terra incognita, quę populis orientalibus maioris Aſię ſinarum ſcilicet atq; Serum adiacet.

A meridie ſimiliter terra incognita quæ indicum pelagus cingit, quæ'ue amplectitur meridionalem ethiopum regionem Agiſimbam nominatam, ab occaſu etiam terra incognita, quæ ſinum Africæ ethiopicum cingit, & deinde occidentali Oceano, qui ultimas occidentis partes alluit. A ſeptentrione Oceano qui inſulas Britanniæ circumplectitur, & partes Europæ maxime ſeptentrionales claudit, præterea limites reliquos habet terram incognitam, quæ partibus Aſiæ maxime ſeptentrionalibus imminet Sarmatiæ, ſcilicet Sciticæ atq; Se-

rum, Hi ſunt termini habitabilis noſtræ à Ptolemæo deſcripti. Nunc autem multo amplior latitudo & ad ſeptentrionem & ad meridiem, maiorq; longitudo ipſius cognita eſt Americi Veſputij aliorumq; luſtratione, compertumq; eſt ipſam uelut quandam ingentem inſulam ab omni parte Oceano ablui ac circumnauigari. Hæc & ſi unica ſit in tres tamen partes ueteres illam deſtinxerunt, quarum præ magnitudine prima eſt Aſia, ſecunda Africa, tertia Europa. Aſia coniungitur Africæ per Hiſtmum Iudaicum, ſeu per dorſum Arabiæ coarctatum inter mare noſtrum & ſinum Arabicum. Europa & Aſiæ coniunctio fit per dorſum quod inter Paludem Meotim & Sarmaticum Oceanum excurrit ſuper Tanais fluuij fontes. Africa nuſquàm per ſeſe Europæ cohæret: mari noſtro inter utraſq; interiacent. Europa ab occidente mare Atlantico, à ſeptentrione Britannico, ab oriente Tanai fluuio, meotide Palude & mari Pontico, à meridie mari mediterraneo quod noſtrum appellatur, clauditur. Africa ab occidente mari atlantico, à meridie Oceano ethiopico, à ſeptentrione mari mediterraneo: ab ortu hiſtmo iudaico. Aſia quæ cæteras magnitudine & opibus uincit, ab occidente habet eoſdem terminos, quibus Europa & Africa ab oriente clauduntur, à ſeptentrione terminatur oceano ſcythico, ab oriente Eolo orientaliq; indico, à meridie meridionali indico & rubro. Non ſolum autem prædictæ tres partes nunc ſunt latius luſtratæ, uerum & alia quarta pars ab

Americo Veſputio ſegacis ingenij uiro, inuenta eſt. Quam ab ipſo Americo eius inuentore Amerigen quaſi Americi terram ſiue Americam appellari uolunt. Iſtius terræ pars Africæ oppoſita propinquior eſt continenti noſtræ habitabilis, nec tamen propinquius ad eam accedit, quàm .20. gradibus uel citra. Hunc in modum terra iam quadripartita cognoſcitur, & primæ tres eius partes continentes ſunt, quarta inſula, cum omniquaq; mari circundata conſpiciatur. Trium inſuper partium terræ Priſcis notæ cognitionem Ptolemæus tradidit in. 26. tabulis, quarum. 10. ſunt Europæ, quatuor Africę & duodecim Aſiæ, quas autem & quot regiones quælibet tabularum contineat, & in quo libro à Ptolemęo tractantur ex ſequentibus facile cognitu eſt.

IN EVROPA PROVINTIÆ

ſeu Satrapię notę triginta & quatuor, in tabulis decem.

EX SECVNDO LIBRO PTOLEMÆI.

In prima Tabula Europæ.

Hibernia Inſula &
Albion inſula Britannicæ nunc Anglia

In ſecunda Tabula Europæ.

Hiſpaniarum ſcilicet
Betica nunc regnum Granatæ
Luſitania nunc Portugalia
Tarraconenſis nunc Catalonia

In tertia Tabula Europę.

Gallia Aquitania nunc Francia & Burgundia
Gallia Lugdunenſis nunc Francia Normandia Britania minor & Thuronia.
Gallia Belgica nunc Picardia, Lutzelburgia, Lottringia, Burgundia, Alſacia & Suicia necnon Rhinenſes; Gallia Narbonenſis nunc prouincia uel Delphinatus.

In quarta Tabula Europę.

Germania magna, quę continet, Franconiam, Veſtualiā, Haſſiam, Saxoniam, Marchiam, Thuringiam, Miſniam, Sleſiam, Morauiam, Bohemiam, & Voylandiam.

In quinta Tabula Europę.

Rhetia nunc Sueuia
Vindelitia nunc Bauaria
Noricum etiam dicitur Stiria
Pannonia ſuperior nunc Auſtria
Pannonia inferior nunc Hungaria
Illyris nunc Sclauonia
Dalmatia

EX TERTIO LIBRO.

In ſexta Tabula Europę.

Italia
Cyrnos ſeu Corſica inſula

In ſeptima Tabula Europę.

Sardinia inſula &
Sicilia

In octaua Tabula Europę.

Sarmatia Europæ, nunc Polonia, Maſouia, Lituania, Curlandia

Liuonia

Ruſſia & Gottia

In nona Tabula Europæ.

Iazyges metanaſte, nunc pars Hungariç ultra Danubium in ſeptentrionem & orientem porrecta

Dacia nunc Tranſyluania & Valachia

Myſia ſuperior nunc Seruia

Myſia inferior partim Boſna & Bulgaria

Tratia nunc Turtia

Cherſoneſus

In decima & vltima Tabula Europæ.

Macædonia

Epirus nunc Romania

Achaia

Euboea inſula Nigroponte

Peloponenſus nunc Morea

Creta inſula nunc Candia

EX QVARTO LIBRO

Ptolemęi prouinciç Africç undeam, in tabulis quatuor.

In prima Tabula Africæ.

Mauritania Tingitana, nunc Barbaria

Mauritania Cæſarienſis

In ſecunda Tabula Africæ.

Numidia

Africa minor

In tertia Tabula Africæ.

Cirenaica quæ & Pentapolis
Marmarica
Ly bia
Ægyptus inferior

In quarta Tabula Africæ.

Lybia interior
Æthiopia interior
Æthiopia ſub Ægypto

IN ASIA PROVINTIÆ QVA= *draginta & octo, Tabulis duodecim.*

Ex *quinto libro Ptolemęi.*

In prima Tabula Aſię.

Pontus & Bithynia
Quæ propriæ Aſiæ dicitur Turcia
Phrygia magna
Lycia
Galatia
Paphlagonia
Pamphilia
Capadotia
Armenia maior
Cilicia

In ſecunda Tabula Aſiæ.

Sarmatia Aſiatica

In tertia Tabula Aſiæ.

Colchis
Iberia
Albania
Armenia magna

In quarta Tabula Aſiæ.

Cyprus Inſula
Syria
Syria paleſtina, quę uocatur Iudęa
Arabia petrea
Meſopotamia
Arabia deſerta
Babylonia

In quinta Tabula Aſię.

Aſſyria
Media
Suſiana
Perſis
Parthia
Carmania deſerta

In ſexta Tabula Aſiæ.

Arabia fęlix
Carmania

In ſeptima Tabula Aſiæ.

Hyrcania
Margiana
Bactriana
Sogdiana
Sacę
Scythia intra Imaum montem

In octaua Tabula Aſiæ.

Scythia extra Imaum montem
Serica Regio

In nona Tabula Aſiæ.

Aria
Paropaniſadę
Drangiana
Arachoſia
Gedroſia

In decima Tabula Aſiæ.

India intra Gangem

In vndecima Tabula Aſiæ.

India extra Gangem *Synarum regio.*

In duodecima Tabula Aſiæ.

Taprobana Inſula.

Quæcunq; igitur gentes ſubiacent Zodiaco, ijs Sol ſit ſupra uerticem à Borea deſcendens ad Auſtrum, aſcendensq; ſimiliter, & alijs quidem ſemel in anno, alijs uero bis, Sunt autem omnes pariter qui ſub Zodiaco habitant ab occaſu ad ortum Solis uſq;, nigri coloris, æthiopes, & præcipuæ qui ſub circulo æquinoctiali habitant, ij admodum nigreſcunt: qui autem extra lineam perpendicularem Zodiaci degunt, remiſſiores ſunt colore, & in albedinem tendunt ſecundum diſtantiæ rationem, uſq; ad Sarmatas Hyperboreas. Eadem eſt ratio Zodiaci ab utraq; parte æquinoctialis, & Boream uerſus & Auſtrum, uſq; ad Polus utroſq;.

DE PARALLELIS CIRculis. Cap. XV.

SAnè nec hoc prætereundum quòd ultra prædictos quinq; parallelos circulos, de quo cap. 4. diximus, alij & paralleli pro arbitrio ſcribi poſſunt, per ſingulos gradus. Verum Ptolemæus in ſuo libro Coſmographiæ. 21. tantum ſcripſit, incipiens ab æquinoctiali uerſus Polum arcticum, ita ut unuſquiſq; ab alio diſtet per horæ unius quartam. Eadem ratio eſt & ad antarcticum. Quamuis Ptolemæus ille Peluſianus in magna ſua conſtructione. 33. poſuit parallelos circulos. Æquinoctialis itaq; facit diem & noctem æquales ſemper, quoniam

In eo tantum ſecat circulus Horizon *omnes orbes æquidiſtantes æquinoctiali in duo media, ut ſatis cap. 5. oſtenſum eſt.* Et *ſunt omnes portiones eorum quæ ſunt ſupra terram ſimiles & æquales portionibus quæ ſunt ſub terra.* Vnumquenque *autem orbium ei æquidiſtantium ab eo declinatorum qui ſunt præter ipſum in parte tam ſeptentrionali quàm meridionali* Horizon *ſecat in duas portiones diuerſas.* Et *erunt portiones quæ ſunt ſupra terram eorum qui ſunt in latitudine meridionali minores eijs quę ſunt ſub terra, & erunt dies breuioris temporis noctibus.* Sed *quæcunque portiones quæ ſunt ſupra terram in latitudine ſeptentrionali erunt dies longiores temporis noctibus.* Iam *ſequuntur paralleli cum gradibus latitudinis & horis longiſſimi diei.*

1. *Parallelus cuius longioris diei longitudo eſt.* 12. *horarum cum quarta horæ, quæ ſunt de horis æqualibus.* Diſtat *ab æquinoctiali ferè.* 4. *grad.* 15. Deſcripta *ſupra* Inſulam Taprobanam, *quæ apud* Ptol. *in magna conſtructione* Berberis *dicitur.* 2. Parallelus, *longiſſima dies habet.* 12. $\frac{1}{2}$. *diſtantia ab æquinoctiali eſt.* 8. *gra.* 25. *mi. deſcripta ſuper ſinum* Aualitum. 3. Parallelus *long. di.* 12. *ho. tres quartæ, latitudo ipſius.* 12. *gra.* 30. *mi. deſcripta ſupra ſinum* Adulicum. 4. Parall. *dies long.* 13. *ho. lati.* 16. *g.* 27. *mi. ſupra inſulam* Mœroen. 5. Parall. *ho.* 13. *mi.* 15. *lati.* 20. *gra.* 14. *mi. deſcripta per* Nabatha. 6. Parall. *ho.* 13. $\frac{1}{2}$. *lati.* 23. *g.* 51. *mi. deſcripta per* Syenen. 7. Parall. *ho.* 13. 45.

lati. 27. gra. 40. mi. deſcripta per Ptolemaidem quæ in Thebaida eſt, quæq; Mercurij ciuitas appellatur.

8. Parall. ho. 14. latitudo. 30. grad. 22. mi. deſcripta per inferiorem Ægypti regionem. 9. Parall. ho. 14. mi. 15 lati. 33. g. 18. mi. deſcripta per medium Phenicen.

10. Parall. ho. 14. mi. 30. lati. 36. per Rhodũ inſulã.

11. Parall. ho. 14. mi. 45. lat. 38. g. 35. per Smyrnen.

12. Parall. ho. 15. lati. 40. g. 56. per Helleſpontum.

13. Parall. ho. 15. mi. 15. lat. 43 g. 5. mi. per Maſſiliã.

14. Parall. ho. 15. $\frac{1}{2}$. lati. 45. gra. mi. 1. per Pontum.

15. Parall. ho. 15. mi. 45. lati. 46. g. 51. mi. per fontes Danubij. 16. Parall. ho. 16. lati. 48. grad. 32. mi. per Boriſchenis oſtia. 17. Parall. ho. 16. mi. 15. lati. 50. gra. 15. mi. per paludes meotidas. 18. Parall. ho. 16. $\frac{1}{2}$. lati. 51. g. 30. mi. ſupra Auſtraliſſima Britaniæ.

19. Parall. ho. 16. mi. 45 lati. 52. g. 50. mi. deſcripta ſupra oſtia Rheni fluuij. 20. Parall. ho. 17. latitudo. 54 grad 1. mi. deſcripta per egreſſiones Tanais.

21. & ultimus parallelus ho. 17. mi. 15. latitudo ab æquinoctiali. 55. graduum, deſcripta ſuper Brigantium.

DE CLIMATIBVS. Cap. XVI.

Clima ſpatium terræ eſt inter duos Parallelos comprehenſum, in quo per dimidiam horam accidit uariatio longiſſimi diei, ac ita euenit ut ratio climatum dupla ſit ad parallelos, quoniam paralleli per quadrantes diſtant. Climata uero per horæ unius partem di-

midiam. Cæterum tam paralleli quàm climata nomina ſua ſortita ſunt à locis inſignioribus, per quæ tranſeunt aut comprehendunt. Quod ſic intelligendum eſt. Clima eſt ſpatium terræ inter duos parallelos ſeu æquidiſtantes interceptum, in quo porrectiſſimi diei ab initio climatis uſq; ad finem eſt dimidiæ horæ uariatio, quia elegando ab ipſo æquatore (ut in præmiſſo cap. oſtenſum eſt) fiunt dies ſemper inæquales. Ideoq; quanto plus clima ſeu regio climatis elongatur ab æquinoctiali uerſus ſeptentrionem uel meridiem, tanto ſunt dies longiores noctibus. Climata ſiue illas portiones denominarunt ueteres aſtrorum periti ab inſigni aut urbe aut fluuio, uel monte, ut ex ſequentibus patebit.

Primum dicatur Dia Meroes, quia medium primi climatis tranſit per Meroen, quæ eſt ciuitas Africæ, & ſic de cæteris intelligendum eſt.

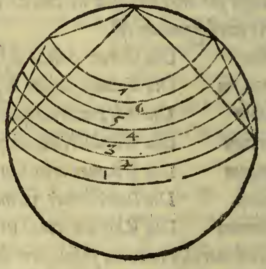
Primum	*Dia Meroes ciuitas Africæ.*
Secundum	*Dia Syenes ciuitas Ægypti.*
Tertium	*Dia Alexandrias Metrop. Ægypti.*
Quartum	*Dia Rhodu Aſiæ minoris Inſula.*
Quintum	*Dia Rhomes urbs Euro notiſſima.*
Sextum	*Dia Boriſthenes fl. mag. Samartiæ.*
Septimum	*Dia Rhipheu mons in Samart. Eu.*

Climata ad merid. Ptole. non poſuit, cum illud terrę quodcunq; eſt uix aut ægre habitatum exiſtimauit. Cæterum ut hic denominata ſunt climata ſept. pari itaq; modo propter terram nuper inuentam, in parte meridionali appel-

lari poſſunt Grǫcæ particula ἀντὶ, quę ſonat contra latinę.

Primum		*Anti dia Meroes.*
Secundum		*Ante dia Syenes.*
Tertium		*Anti dia Alexandriae.*
Quartum	*Clima me-*	*Anti dia Rhodu.*
Quintum	*ridionale.*	*Anti dia Rhomes.*
Sextum		*Anti dia Boriſtheries.*
Septimum		*Anti dia Rhypheu.*

Pro iſtarum tamen intellectu ſequens figura tibi inſeruiet.

IN QVO DIFFERVNT, INSVLA Peninſula, Iſthmus & continens. Cap. XVII.

AB aquis igitur omnis terra quadrifariam ſecatur, Aut ſit Inſula, aut Peninſula, aut Iſthmus, aut Continens. Inſula itaq; eſt ea pars terræ quæ à maioribus terræ partibus ſeiuncta undiq; aquis alluitur. Vt Rhodus, Sicilia, Corſica, Taprobana, Iaua, America, Islanda. Peninſula ſeu Cherſoneſus, quæ plane Inſula non eſt neq; Continens, ſed undiq; ferè aquis clauſa, aliqua tamen anguſtia continenti annectitur. Et ſunt quatuor inſigniores, Vt Peloponeſus arx totius Græciæ quondam dicta, nunc autem Morea dicitur, in Mari mediterraneo ſita. Aurea Cherſoneſus in mari Indico meridionali. Cimbrica in mare Germanicum ſeſe extendit. Thaurica Cherſoneſus in Pontum Euxinum circa Boſphorum Thracium procurrit, ubi & Mæotis exonerat Pontum, circa quam etiam Danubius cantatiſſimus Rhetiam, Boiariam quæ olim à Romanis & Græcis Vindelicia dicta eſt: utranq; Pannoniam, Datiam & Miſiam præterfluens Pontum ſubit & emoritur. Iſthmus dicitur terra inter duo maria concluſa, proprie tamen iter ad Cherſoneſum porrigit. Vt Corinthiacus inter Achaiam & Peloponeſum quem nauigabili alueo Demetrius Rex, Dictator Cęſar, C. Princeps, Domitius Nero in fauſto ut omnium patuit exitu incepto perfodere tentauerunt.

De quib. lege Plin. naturalis hiſtoriæ lib. 4. cap. 4. Dorſum Arabię inter Sinum Arabicum & mare Ægyptiacum. Dania quæ ducit iter ad Cymbros, & tota Italia. Continens dicitur omnis terra ſolida ſiue fixa, quæ nec Inſula, nec Peninſula, nec Iſthmus eſt. Sed tota ſibi conſtat & cohæret: quamuis interdum (quòd nullius eſt momenti) ſinibus maris fracta conſpicitur: Vt Miſnia, Saxonia, Boiemia, Franconia, Boiaria, Dacia, Turingia, Pannonia, Sueuia &c.

Ecce ſummariam diuiſionem.

- Omnis terra eſt.
  - Aut Inſula.
    - America
    - Sicilia
    - Iaua
    - Rhodus
  - Aut Peninſula
    - Morea
    - Thaurica Cher.
    - Aurea Cher.
    - Cimbrica Cher.
  - Aut Iſthmus
    - Corinthiacus
    - Dorſum Arabi.
    - Italia
    - Dania
  - Aut continens
    - Miſnia
    - Pannonia
    - Boiaria
    - Saxonia

Figura huius diuiſionis tibi hic ab oculos poſita eſt.

DE VSV TABVLARVM PTOLE.

& qualiter uniuſcuiuſque regionis, loca aut oppidi ſitus in illis ſit inueniendus. Ca. XVIII.

INueſtigaturus itaque alicuius oppidi ſitum in tabulis Ptolemæi. Elicias in primis gradus longitudinis & latitudinis ex abaco regionum, prouinciarum, & oppi-

dorum, qui frequenti diſpoſitione hoc modo ordinantur. Vt loco primo eorum nominibus ſcripta cernantur. Deinde in directo cuiuslibet loci ſiue oppidi ſcribitur primo ordine eius longitudo in gradibus & minutis. Secundo autem ordine eius latitudo ſcribitur conſimiliter in gradibus & minutis. Quibus habitis quære in tabula ſibi competenti longitudinis quidem gradus in capite tabulæ ſeu parte ſeptentrionali, conſimiliter in pede ſeu meridionali parte. Gradus uero latitudinis & eius partes quære in reliquis duobus lateribus parte ſcilicet orientali & occidentali: & ut certior reddaris terminis ſigna delibilia adijcito. Deinde expande filum ſuper puncta longitudinis in ſuperiori & parte inferiori, filo ſic in auriato, Fac ut alius aliud per puncta latitudinis filum extendat: locus in quo fila ſeſe interſecauerint erit locus aut ſitus oppidi illius aut habitationis, quam inueſtigare optaueras.

Gratia autem lucidioris intelligentię ſequitur ſchema cum quibuſdam locis, in quibus ſtudioſus Geographię ſe ſatis exercere poteſt.

Templum Appollinis in Epiro.long.47.30.lati.37.50.
Lariſſa ciuitas Macedonię, long.50.50.lati.38.g.50.
Athenæ C. Achaiæ, habet in long.52.g 30.lati.37.25.
Corinthus C. Peloponeſi.in long.50.g.10.lati.37.g.0.
Argos ciuitas Peloponeſi.50.gra.55.lati.36.gra.20.

Intellectum illius hæc tibi præſtabit figura.

DE PERIOECIS, ANTOECIS, Antipodibus ſiue Antichthonibus, Periſcijs, & Amphiſcijs. Cap. XIX.

Omnis igitur terra quadrifariam diuiditur: Autores enim puta Cleomedes & alij faciunt ſub quolibet meridiano, & ad quemlibet punctum cuiuſ-

uis meridiani quatuor habitationes, habentes quandam inter ſe rationem ſeu proportionem. Quarum primam nos incolimus, etiam pro prima habitatione poteſt accipi quilibet locus ſeu punctus in toto terrarum orbe, Alteram habitant illi, qui periœci, ideſt circuncolę appellantur. Tertiam uero habitationem Antœci, ideſt anticolæ poſſident. Quartam & ultimam regionem ſeu habitationem homines, quos Antichthones ſiue Antipodes uocitamus, tenent.

Antipodes dicuntur qui nobis è diametro ueſtigia obuertunt, & ſimilem cœli uerticem ſemper æque ut nos uident. Et cum illis nihil commune habemus ſed contraria omnino: quia cum nobis Sol æſtatem efficit, illos dura hyems opprimit. Et cum apud nos dies habetur, Antipodibus certe nox efficitur: Contra, quando illis dies eſt, nobis reditur nox. Quando nos diem agimus longiſſimum, apud illos nox longiſſima breuiſſimaq; dies ſtatuitur. Non utiq; dubites ſuauiſſime Lector, quod Apoſtoli Chriſti inter ſe fuiſſent Antipodes, qui conuerſis inter ſe pedibus ſtare ſolent: ſi Iacobus maior frater Ioannis Euangeliſtæ filius Zebedei auram ſpiraſſet in Gallitia, ubi nunc corpus ipſius (ut dicunt) requieſcit: ſicut Thomas Apoſtolus in India ſuperiori. Certe Indi (quia diametrantur ferè) Hiſpanorum ſunt Antipodes & ueſtigia Hiſpanis & econtra, Hiſpani Indis obuertunt, & terram æque calcare ſolent, quamuis non adeo præciſe ſecundum di-

metientem, tamen hac in re nihil diſtare uidentur, Antipodesq́; dici debent. Hoc idem *uerisſimus ille* Strabo *autor non pœnitendus affirmat dicens.* Antipodes *inter ſe quodammodo neſtij eſſe non ſumus.* De *quibus lege* Plinium *naturalis hiſtoriç lib. 2, cap. 67.* Volateranum & *omnes ferè* Geographos.

De Periœcis.

Periœci *ſiue circuncolæ dicuntur, qui eodem ſub meridiano, eodemq́; parallelo circulo manent,* Cumq́; *illis communia ferè omnia habemus, quum eandem ſimul* Zonam *incolimus,* Et *paria nobiſcum agunt anni tempora, ſcilicet* Hyemem, Æſtatem, Autumnum, & Ver. Pariter *dierum noctiumq́; diuerſitates, hoc eſt incrementa & decrementa, & huiuſmodi alia.* Hoc *tamen diſcriminis eſt, quod cum* Sol *nobis diem efficiat, apud illos noctem eſſe ratio ipſa demonſtrat.* Tamen *non eodem temporis momento occidit nobis* Sol & *illis oritur.*

De Antœcis.

Antœci *ſiue* Anticolæ *dicuntur, qui in eodem circulo meridiano noſtro lateri aſtant, latitudinem* Auſtrinam *latitudini noſtræ æqualem, conſimiliter æqualem longitudinem habentes.* Qui *etiam paria nobiſcum tempora agunt, ſed non pariter.*

De Periſcijs.

Periſcij dicuntur qui ſub Polis mundi conſtituti ſunt. Ita dicti ratione umbrę: quia illis molarum more per medium anni circulum umbra circumuoluitur.

De Amphiſcijs.

Amphiſcij uero dicuntur manentes ſub æquinoctiali circulo, quos Sol quatuor umbris uerberat.

Locus habitationis.

Antœci. Pœreci.

Antipodes.

Venetijs per Io. Antonium de Nicolinis de Sabio, ſumptu & requiſitione D. Melchioris Seſſæ. Anno Domini. M D X X X V. Menſis Ianuarij.

J535
A642c